

Bréfa- og málasafn 1964, fyrri hluti

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Forsætisráðherra – Bréf – Guðjón Kristinsson – Ásgeir Pétursson –
Valdimar J. Líndal – Finnur Einarsson – Alfreð Gíslason – Guðjón Bjarnason – Ásberg Sigurðsson –
Chase S. Osborn – Páll Ísólfsson – Ólafur Thors

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmalamaðurinn
Askja 2-30, Örk 3

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Reykjavík, 13. júní 1964.

Höftrati Bjarni.

Ég þíð þig vel virki og var á því, að ég skuli einn skrifa þér. - Ég vona, að þú hafir fengið þetta, sem ég skrifaði í vntu. - Af mér er allt gott að frítt. Nú er ein sönn líður 8 mánuðir síðan ég hef þrátt þér, og ein nota ég þat lyf, sem best hefur reynst mér í þessari þarattu, en þat er reynsluspor A-A samtakanna, ástand því að selja fundi hvorn föstudag. - Þat hef. ég mælt á hverjum síðasta fundi síðan í byrjun nóvember s.l. - Þangat sækir matar autaf niðjan styrk. - Og ákvæðin er ég í því að lata ekk. vanda lál á fundarsök. - Ég get í rauninni sagt, að þessir fundir eru nokkurskonar öruggisvertill.

Ein vinnu ég ljá Böllum, og fyrir nokkru talað. It sá til milli okkar Haraldar, að ég hefsti af við skrifstofustörf þar mi í sumari. - Ein er ekk. komið á því. - Ég hef. neti við lekni minn um framtíðina. Hann hallast mi á því, þar sem ég sé þí inn á ná mér sama vel, að ég reyni fyrir mér við kemslu á nið, og samast að segja, þá hef. kemslu á vauð vort hugvarmi mitt. Mi lít. ég svo á, að ekk. sé á markka hvernig þí st. haust, því að sumarið hefst. lík. í óreglu og ég var illa fyrir kallað. -

Þat er ekk. venja okkar A-A-manna, að fullýstj meitt um framtíðina. Við gerum okkur aðeins ljóst, að áfangið er eitru, sem við þolum ekk. - Þarna er ein sjúkðin á vanda, sem í rauninni vortu ekk. leknað, en

adeyja

haldit niðri með þri at lita viðþoka aldrei í um fyrir sínar væri. - At-A samtökin eru með lífakkeri og mér þinnst ég hafa s'last mikla og djórmetu þerlu þar sem þau eru og þeirra regnskuper.

Þessari þerlu hef ég veri þfri a' at glata, og ni skal áfram haldit a' sömu brant, og ~~ni~~ e hafin.

Í framhaldi af þri sem ég reddi um kennsluna. Þa er ég ni þriinn at selja um kennarastöðu við gagnfræðistögu í Reykjavík. - Ég s'lti ^{minni} um i fyrri. þa var mér ekki ást. Ég skil vel ni, at þat var mjög edlilegt. - Nu þinnst mér, at ég eigi þannur von um, at umsökn minni sé símt, þri at varla þarf máta. Í gjalda þess afilaugt þri manni haf. outit mikil a'. - Ég get þess ekki i umsökn minni, at ég ei hvetur drygguskap, - e. t. v. hefti ég allt at gera þat, - en þat komi sé'n vel, ef einhver geti veltit, hvernig mér hefir gengit undanfarna 8 mánuði. - Ad niu hefir þri adenis min out, en Haraldur geti statfest þau, þri at hann veit, at ég hef ávallt meðt i vinnu síðan ég byrjaði hjá honum.

Þat er oflitt fyrir mig, at skipta þeir þessae líner. Sv oft er ég þriinn at þrestast þóime þrauti.

Samt bit ég þri þess ni, at þri leggir þessari umsökn minni líf og leggir mér gott out, þar sem þess er þórf. - Ég hef skrifað Helga Þriseyni og atla at ræða við hann næstu daga um þetta efni.

Ég vona, at þri afsaki þessae líner og þeri þóin minna, ef þri telur þer þerl.

Með Kerri Kvedju

þóim þri.

Gudni Þristinsson

Ásgeir Pétursson
Sýslumaður .

Borgarnesi 19. júní 1964

Hr. menntamálaráðherra
Gylfi D. Gíslason
Reykjavík.

Góðingur,

mér þínast rítt að sjá þu þessu afrit af bréfi, sem
ég skrifaði Gylfa v/ skipsmálsins, svo að þú
viltu hafa þessu gert.

Með bestu kveðju

Ásgeir

Góði vinur.

Mér skilst að tilmæli okkar í stjórn Sementsverksmiðju
ríkisins um heimild til að byggja skip til sementsflutninga hafi verið
nýlega rædd á ríkisstjórnarfundum og málinu síðan vísað til athugunar
sérfræðinga.

Af þessu tilefni langaði mig til þess að vekja athygli þína á
nokkrum atriðum varðandi mál þetta.

Verksmiðjustjórnin stendur öll einhuga að því að fá þetta skip,
enda er brýn og ótvíræð nauðsyn fyrir verksmiðjuna að fá það. Hlut-
verk verksmiðjunnar er tvíþætt, eins og þú veizt: Að framleiða sementið
og koma því til notenda. Flutningsþörfin er svo mikil að verksmiðjan
hefur full not fyrir skipið allt árið, er og ljóst að rekstur eigin
skips verður beinlínis til þess að halda niður verðinu á sementinu. Sést
það meðal annars á því, að Áburðarverksmiðjan hefur gert samninga við
Eimskip, um áburðarflutninga út á land og mun hún greiða um 230 kr. pr.
tonn fyrir þá flutninga. Lægri flutningsgjöld, en það getur verksmiðjan
tæplega fengið, þar sem sement er óhagkvæmari flutningur en áburður,
vegna kostnaðar við hreinsun lesta.

Á hinn bóginn er ljóst samkvæmt útreikningi Knud E. Hansen, verk-
fræðilegs ráðunauts verksmiðjunnar, um byggingu skipsins, að með þeim
búnaði, sem ráðgerður er í hinu væntanlega skipi, ætti verksmiðjan að
geta flutt sementið fyrir 145 kr. pr. tonn. Er þá ekkert áhorfsmál að
viðskiftamenn verksmiðjunnar ættu að njóta góðs af því í lægra sements-
verði.

Þá er á það að líta, að einhverjir mestu erfiðleikar í sambandi við
dreifingu sementsins í dag liggja í því hve erfitt er að fá mannafla,
á flestum höfnum landsins, til þess að vinna við uppskipun sementsins.
Hið væntanlega skip verður aftur á móti búið sjálfvirkum tækjum til
uppskipunar, þannig að mannshöndin þarf þar lítið nálægt að koma, og þar
ekki að skýra fyrir þér hve hagkvæmt það er að þurfa ekki að keppa ^{um} ~~við~~

vinnuaflið á flestum höfnum landsins og auka þannig á þensluna í sambandi við eftirspurn eftir vinnuaflinu. Fæ ég því ekki betur séð, en að þessi skipakaup séu þjóðhagslega hagkvæm eins og stendur.

Ég virði fullkomlega þau rök, sem sett voru fram í fyrra af hálfu ríkisstjórnarinnar, að tæplega væri unnt að auka verðbólguna með því að leyfa Sementsverksmiðjunni að hefja framkvæmdir við þökkunarstöð í Reykjavík, sem myndi kosta fast að 50 milj. krónur. Er eðlilegt að sú framkvæmd bíði eitthvað. En allt öðru máli gegnir um skipið. Það er fjárfest erlendis. Má í því sambandi minna á að verksmiðjan hefur sjálf með útflutningi sínum aflað mun meiri gjaldeyris, en þarf til þessara skipakaupa. Þá er og sýnilegt að ~~þú~~ afkoma Sementsverksmiðjunnar leyfir að lagt sé út í þessi skipakaup, og er einmitt/að leggja í þau nú, þar sem eftirspurn á skipasmíðum hefur verið í lágmarki og hagkvæmir samningar því fáanlegir.

Ef þú óskar fyllri upplýsinga um þetta mál er ég reiðubúinn til að koma til þín, er þú óskar þess, en einstök atriði um fyrirkomulag skipsins og fjárhagsleg samningaatriði eru öll að finna í þeim skjölum, sem ég sendi ráðuneytinu. Í trausti um stuðning þinn um þetta mál kveð ég þig,

með vinsemi og virðingu

MAGAZINE BOARD

Editors:

Judge W. J. Lindal
Editor-in-Chief and
Chairman of the Board
788 Wolseley Ave.
Winnipeg 10

Prof. Haraldur Bessason
Ste. 11B, Garry Manor
Winnipeg 19

Miss Caroline Gunnarsson
Ste. 11, 626 Jessie Ave.
Winnipeg 9

Miss Salome Halldorson
164 Canora St.
Winnipeg 10

Arelíus Isfeld
896 Palmerston Ave.
Winnipeg 10

Gustaf Kristjanson
73 Crowson Bay
Winnipeg 19

W. Kristjanson
1117 Wolseley Ave.
Winnipeg 10

T. O. S. Thorsteinson
400 Parkview St.
Winnipeg 12

Mrs. Wm. D. Valgardson
Ste. 1, 1260 Pembina Highway
Winnipeg 19

Secretary of the Board:

Miss Mattie Halldorson
32 Graham Apts.
Winnipeg 1

Business and Circulation
Manager:

Hjalmur F. Danielson
869 Garfield St.
Winnipeg 10

Advertising Solicitor:

Mrs. C. O. Einarson
617 Ingersoll St.
Winnipeg 10

The Icelandic Canadian

Winnipeg - Canada

Established 1942

25 Maí, 1964.

Hr. forsætisráðherra Íslands,
Bjarni Benediktsson,
Háuhlíð 14, Reykjavík, Ísland.

Hr. forsætiráðherra:

Okkur í stjórnarnefnd tímaritsins þötti vænt um ef þú gætir ráðstafað að Hr. Vilhelm Kristjánsson og eg fengum tækifæri að tala við þig einslega í svo sem fimtán mínútur á meðan þú dvelst hér í Winnipeg. Vilhelm er sá sem mun taka við þegar eg hætti við aðal ritstjórn tímaritsins. Umræðuefnið verður aðallega framtíð ritsins sem nauðsynlegt málagn Vestur-Íslendinga í okkar íslenzka menningarstarfi.

Viltu gera svo vel og senda mér með flugpósti mynd af þér, nægilega stóra svo við gætum sett hana á framsíðu ritsins eins og við gerðum þegar forseti Íslands, Ásgeir Ásgeirsson og frú komu hingað. Næsta rit kemur út í Júní svo við þurfum að fá myndina sem allra fyrst.

Virðingarfyllst,

Walter J. Lindal
Walter J. Lindal, dómari.

MAGAZINE BOARD

Editors:

Judge W. J. Lindal
Editor-in-Chief and
Chairman of the Board
788 Wolseley Ave.
Winnipeg 10

Prof. Haraldur Bessason
Ste. 11B, Garry Manor
Winnipeg 19

Miss Caroline Gunnarsson
Ste. 11, 626 Jessie Ave.
Winnipeg 9

Miss Salome Halldorson
164 Canora St.
Winnipeg 10

Arelíus Isfeld
896 Palmerston Ave.
Winnipeg 10

Gustaf Kristjanson
73 Crowson Bay
Winnipeg 19

W. Kristjanson
1117 Wolseley Ave.
Winnipeg 10

T. O. S. Thorsteinson
400 Parkview St.
Winnipeg 12

Mrs. Wm. D. Valgardson
Ste. 1, 1260 Pembina Highway
Winnipeg 19

Secretary of the Board:

Miss Mattie Halldorson
32 Graham Apts.
Winnipeg 1

Business and Circulation
Manager:

Hjalmur F. Danielson
869 Garfield St.
Winnipeg 10

Advertising Solicitor:

Mrs. C. O. Einarson
617 Ingersoll St.
Winnipeg 10

The Icelandic Canadian

Winnipeg - Canada

Established 1942

P. S.:

Auðvitað bætti konu minni og mér það bæði heiður og ánægjuefni ef þið forsætisráðherra hjónin gætuð komið heim til okkar og drukkið kaffisopa í runni dálitlum bak við húsið á árbakkanum. Hallgrímur ræðismaður og frú komu þangað. Eg býst við að þú sést að panta allar frístundir þínar, svo þú þarft ekki að líta á þetta sem formlegt boð. Viðtalið við okkur Vilhelm mætti eiga sér stað á sama tíma.

V. J. L.

STATEMENT

AUG 8 1964

~~At~~ THE CONSULATE OF ICELAND

76 MIDDLEGATE WINNIPEG 1

In a/c With F. JEWELL
STAFF PHOTOGRAPHER
THE TRIBUNE
 WPG. 1.

TERMS

6-8x10 PHOTOGRAPHS

- re: DR BENEDIKTSSON
 VISIT TO WPG.

- MAILED TO MORGUNBLAÐ
 - REYKJAVIK.

12 00

~~14 00~~

2 Photos enclosed

4 00

~~14 00~~
 16 00

Postage.

CONSULATE OF ICELAND
 76 MIDDLEGATE
 WINNIPEG 1, - MAN. CANADA

Árið 1935, að áliðnu sumri leitaði Guðmundur Gamalielsson bóksali til Stjórnar Oddfellowstúkunnar nr.1 Íngólfs um aðstoð við samninga við bankana á skuldum vegna bókaverslunar hans og bókaútgáfu. Ég átti þá sæti í stjórn Ingólfs og eftir all miklar bollaleggingar og rannsóknir varð það að ráðiað nefnd þriggja manna tæki að sér öll fjármál Guðmundar og semdi við bankana. Í nefnd þessarri áttu sæti auk mín þeir Georg Ólafsson bankstjóri og Helgi H.Eiríksson skólustjóri. Ég skyldi taka við öllu fé sem inn kæmi og ráðstafa því í samræmi við gerða samninga og í samráði við meðnefndarmenn mína. Guðmundi skyldi ég greiða mánaðarlega ákveðna upphæð til lífsframfæris og ákvað Guðmundur hana sjálfur fyrirfram.

Nokkru síðar á árinu var svo stofnað Mímir h/f, af þessum sömu mönnum og nokkrum fleiri kunningjum okkar, til þess að kaupa bókaverslun E.P.Briem, Austurstræti 1, sem okkur var boðin til kaups og einnig forlag Guðmundar Gamalielssonar og forlag Ársæls Árnasonar sem ég hafði fesi kaup á fyrr á árinu. Hið nýja fyrirtæki tók við rekstrinum frá 1.jan.1936 og var ég ráðinn framkvæmdarstjóri. Öll kaupin fóru fram á þann hátt, að við tókum að okkur áhvílandi skuldir, en greiddum afganginn í hlutabréfum í hinu nýja fyrirtæki. Á þessum árum var afar erfitt um fjáröflun til slíkra fyrirtækja, og varð því að tefla á tæpasta vað í hvívetna.

Við kaupin á forlagi Guðmundar var það ljóst að mikill hluti þess var sára lítils virði. Hinsvegar var annar stór hluti hinn verðmætasti, þar sem var hans ágæta kenslubókaforlag hans, en Guðmundur var einsog kunnugt er brautryðjandi á því sviði og nægir í því sambandi að benda á bækur einögg allar kenslubækur Jóns Ófeiggssonar og Ólafs Danielssonar, landafræði Karls Finnbogasonar, málfræði Halldórs Briem, reikningsbækur Elásar Bjarnasonar stafrofskver Hallgríms Jónssonar o.fl. Allar þessar bækur voru notaðar í öllum skólum víðsvegar um landið og gáfu ágætar og tryggar tekjur á ári hverju. Mímir h/f byggði því fyrst og fremst framtíðarvonir sínar á þessu, og var þegar í stað hafist handa um rannsókn á upplögum þessarra bóka víðsvegar um landið og ráðstafanir gerðar um endurprentun ef þurfa þótti. En Adam var ekki lengi í Paradís. Sama ár var borin fram á Alþingi tillaga um ríkisútgáfu námsbóka og hún samþykkt og tók til starfa um haustið undir stjórn Steingrims Guðmundssonar prentsmiðjustjóra í Gutenberg. Steingrímur snéri sér þegar til eiganda forlaganna og bauðst til að kaupa upplögin fyrir ákveðinn hundraðshluta af útsöluverð þeirra, en ef því tilboði yrði hafnað mundi nýjar bækur prentaðar þegar í stað og hinar gömlu þar með gerðar verðlausar. Hér var því um ekkert að velja og var gengið að tilboði Steingrims en hvað bækur Guðmundar snerti kom þá í ljós að þær höfðu ferð svo lágt verðlagðar að þær fóru talsvert undir kostnaðarverði.

Þettað varð meira áfall fyrir hið nýstofnaða fyrirtæki en að það gæti undir risið og upp úr áramótum 1939 var svo ákveðið að selja eignirnar og leysa félagið upp. Endirinn á því varð svo sá að ég keypti verslunina og

forlag það sem ég hafði átt, en þeir Guðmundur og Helgi H. Eiríksson þfirtóku forlag Guðmundar Gamalielssonar.

Ég rak svo verslunina á eigin ábyrgð frá 1. jan. 1939. Verslunin var í leigu- húsnaði í Austurstræti 1. (Veltunni) og gekk þetta sémilega þótt reksturs- fjárskortur væri mjög tilfínnanlegur einkum fyrstu árin. Ég fór mjög varlega og smá færði mig upp á skaftið. Fór svo er frá leið að gefa út eina og eina bók fyrst í félagi við kunningja minn en síðn einn. Ég var heppinn með útgáfubækur mínar og hafði jafnan nokkurn hagnað af þeim. Hér virtist því allt vera í lagi, en þá skeður það að eigandi Veltunnar frú Kristín í Nesi andast rétt eftir stríðslokin. Erfingjar hennar voru margir og var því húsið boðið til sölu skömmu síðar. Við Ásgeir Gunnlaugsson sem báðir versluðum í húsinu mynduðum þá með okkur félagsskað og tókst að festa kauð á húsinu til þess að tryggja verslunum okkar varanlegan samastað. Árið áður en þetta skeði hafði ég gefið út tvær stórar og dýrar bækur, Talleyrand eftir Duff-Cooper og Kyndil frelsisins, 20 stuttar æfisögur merkra útlaga, ritaðar af 20 frægum rithöfundum, sem allir voru útlagar úr sínu fððurlandi á stríðsárunum. Ég hafði greitt kostnaðinn við aðra bókina, en hitt var á vxlum sem Ísafoldar- prentsmiðja hafði selt í Útvegsbanka Íslands. Áður en ég gekk frá kaupum á Veltunni fór ég því til þeirra beggja Gunnars Einarssonar forstjóra Ísafoldar og Helga Guðmundssonar bankastjóra og tjáði þeim að ég væri að hugsa um að gera þetta til þess að tryggja mér framtíðarstað fyrir verslun mína, en það væri mér því aðeins kleyft að þeir leyfðu mér að framlengja víxla þá sem að framan getur með litlum eða engum afborgunum fyrst 2-3 árin. Þeir hvöttu mig báðir til að gera þetta og skoðaði ég það sem loforð frá þeirra hendi við beiðni minni. Fyrsti víxillinn féll svo eftir 2 mánuði. Ég fór fram á framlengingu en henni var neitað af báðum fyrgreindum mönnum og kendu þeir hvor öðrum um. Ísafold innleysti svo víxlana jafnóðum og þeir féllu og voru þeir sendir tafarlaust til innheimtu til Magnúsar Thorlacíusar lögfræðings. Þetta var mér þeim mun tilfínnanlegra vegna þess að skömmu áður hafði látist eini maðurinn sem jafnan hafði staðið við hlið mér og aðstoðað mig í hvívetna, mágur minn Þorlákur Björnsson frá Dvergasteini. Hér voru góð ráð dýr. Ég hafði val milli þess að selja íbúðarhús mitt og komast á flækning með heimili mitt, konu og börn, en það hafði ég jafnan reynt að forðast, eða að selja eignahlut minn í Veltunni. Ég valdi síðari kostinn, en gat ekki selt hann nema að rýma verslunarhúsnaði mitt. Það leyddi svo af sér að ég varð að selja minn ágæta vörulager með miklum afföllum.

Við sölu Veltunnar hafði ég ekki selt þá innflutningskvóta sem ég hafði haft og hugðist nú notfæra mér þá og flytja inn góðar erlendar bækur og selja í húsnaði í kjallara íbúðarhúas míns, en þegar til átti að taka komst ég að því að innflutningsnefnd hafði svíft mig þessum innflutnigskvótum og fékk ég neitun á neitun ofan. Gekk í stappi um þetta í marga mánuði uns mér lukkapist loks að fá leiðréttingu fyrir drengileg aðstoð Bjarña Benedikts-

sonar ráðherra. Fékk ég þá næsta sumar mjög stór leyfi fyrir útlendum bókum og flutt þær inn og ^{Söld.} þær að mestu fyrir jólin í húsnæðii kjallara í íbúðarhúsi mínu, enda var ég þá sá eini sem hafði nokkuð að ráð af þeim varningi. Margra ára viðskifti mín við útlend útgáfufyrirtæki höfðu opnað mér 3ja mánaða gjaldfrest á slíkum viðskiftum og notfærði ég mér það því fjárhagurinn var þá orðinn heldur bágborinn eftir allar þessar tafir. Um næstu áramót stóð ég þessvegna með miklar upphæðir í ónotuðum gjaldeyrisleyfum, sem ég sótti um framlengingu á í byrjun janúar og fékk þegar þí stað, en þegar ég svo leitaði til bankanna um yfirfærslu út á leyfin til greiðslu á hinum gjaldföllnu skuldum var ég dregin á því þar til gengið hafði verið hækkað úr kr.26,22 í kr.45,70 fyrir hvert sterlingspund. En ~~ja~~ jafnskjótt og það hafði verið gert var skriðunni hleyft af stað og gengið að mér með oddi og egg. Ég komst þá að sjálfsögðu í greiðsluþrot við að meta hinum tvöföldu kröfum og mikið af kröfunum komst til innheimtu hjá lögfræðingum bæjarins með öllum þeim hörmungum og kostnaði sem því er samfara.

Þegar hér var komið sögu gafst ég hreinlega upp. Á árunum áður en ég hóf bóksölu hafði ég verið kennari við framhaldsskólana í Reykjavík. Ég sótti nú um fasta stöðu við þá og fékk hana. Þáverandi borgarstjóri í Reykjavík Gunnar Thoroddsen útvegaði mér aukastarf við Hitaveitu Reykjavíkur því nú var ljóst, að ég yrði að leggja mjög hart að mér með vinnu ef mér setti í framtíðinni að vera kleyft að stand undir þeim miklu skuldum sem hlaðist höfðu á íbúðarhús mitt, vegna áðurgreindra ráðstafana þess opinbera, svo og að sjá fjölskyldu minni farborða. Við hjónin ákváðum að skera niður allan óþarfa og skemmtanir og höfum dyggilega staðið við það spíðan. Á undanfórnum árum árum hefi ég því stöðugt verið að lengja vinnutíma minn og hefi hin síðari ár unnið frá því snemma á morgnana til sein/ að kvöldi helga daga sem rúmhelga og aldrei tekið mér sumarfrí, sem nú á tímum þykir svo nauðsynlegt. En allt þetta virðist nú unnið fyrir gíg. Eftir því sem ég legg meira að mér því meira er tekið af mér í skatta og útsvar. Á yfirstandandi ári það sem af er hef ég fengið mánaðarleg útborgað hjá ríkisféhirði af rúmlega 11 þús.kr.kennaralaunum kr.1850,00 hitt efur verið tekið af ríki og sveitarfélagi upp í opinber gjöld. Samkvæmt nýmóttæknum skattaseðli hafa svo þessar ~~þalögur~~ enn verið tvöfaldaðar og mér gert að greiða kr 70 þús. sem allt er óborgað og er það lítil huggun fyrir mig þó gjaldögum sé fjölg- að um tvo.

Af því sem hér hefur verið tekið fram má öllum vera ljóst að ég hefi ekki kvartað fyr en öll sund virðast vera lokuð fyrir mér, en hefi möglunarlaust reynt að standa undir þeim drápsklyffjum sem hlaðist hafa á mig, mestmegnis fyrir aðgerir hins opinbera, en allar tilraunir mínar strandað á síauknum álögum. Ég er nú orðinn fullorðin maður og á ekki eftir langan tíma ístörfum fyrir hið opinbera. Ég held þessvegna að ekki sé á neinn hallað hvorki einstaklinga eða hið opinbera þó skattar og útsvar á mér séu felldir niður eða stórum lækkaðir þau frá ári sem eftir eru af starftíma mínum.

Goðatún 24 Silfurtún 30. ág. 1964.

Hr forsætisráðherra Bjarni Benediktsson.

Reykjavík.

Hjálagt sendi ég yður afrit af skatta-kjæru sem eg nýlega sendi til skattayfirvalda Garðahrepps en jafnframt vil ég nota tækifærið til að þakka yður skjóta og drengilega afgreiðslu mála minna frá í vor.

Eins og greinilega kemur fram í kæru minni var mér gert að greiða af tekjum ársins 1962 ca 40 þús kr. í skatta og önnur opinber gjöld. Til þess að innheimta þetta var frá kaupum mínum sem kennara við gagnfræðaskólana hjá ríkisféhirði dregið kr. 9550,00 þannig að ég fékk útborgaðar kr 1850,00 mánaðarlega frá 1. jan að telja að undanteknum júlí er ég fekk kaupið óskert. Samkvæmt nýútgefinni skatta-álagningu er skattar mínir fyrir síðastliðið ár ákveðnir ca. 70 þús kr. og samkvæmt því fékk ég í gær útborgað af kaupum mínum fyrir sept kr 260,00, hitt kr 11180,00 var tekið upp í skatta og þannig verður það næstu 12 mánuði. Það er ákaflega vafasöm huggun að lesa daglega í Vísí lofgreinar um stjórnina hvað hún hafi gert mikið fyrir hina langhrjáðu og kúðu stétt opinbera starfsmenn, en ekki er laust við að maður fái nokkuð óbragð í munninn er starfsmenn ríkisféhirðis rétta manni kr 260,00 ávísun fyrir mánaðar strit fyrir það opinbera og ósjálf-rátt hvarflar hugurinn til nágrannanna nýríku^{er} ferðast árlega í eigin bílum milli luxushótelanna í Evrópu og Ameríku, meðan við urðum að snúa hverjum eyri að gömlum íslenskum sið.

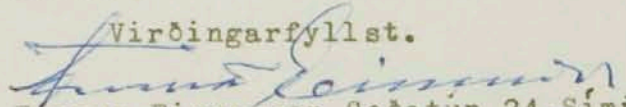
Að sjálfsögðu var það fyrst að leggja niður fyrir sér hvernig maður gæti snúist við þeim vanda sem hér var upp risinn. Er ég fór að velta þessu fyrir mér minntist ég þess að daginn eftir að hin nýja skattaskrá kom út höfðum við setið saman nokkrir kunningja og verið að ræða þessi mál og meðal annarra í hópnum var einn af bankastjórum Landsbankans. Annar af kunningjunum varpar þá fram þeirri spurningu hvað Landsbankinn geri nú er menn leiti til hans í nauðum sínum vegna drápsklyfja skattanna. Bankastjorinn svarar þá Landsbankinn hjálpar öllum heiðursmönnum. Ég ákvað því að halda á fund bankastjórans og láta hann kveða upp dóm yfir mér hvort ég væri heiðursmaður eða ekki. Ég sýndi bankastjóranum fram á að hagur minn væri þannig að í dag setti íbúðarhús sem ég gæti selt fyrir 800 þús kr. meira en á því hvíldi auk nýs bíls sem ekki væri neitt óþarfa tæki þar sem ég og tvö börn mún sæktu vinnu og skóla til Reykjavíkur en byggjum 7½ km fyrir utan bæinn. Ég sýndi honum einnig fram á að jafnvel þó ég ekki fengi neina lækkun á nuverandi sköttum mundi ég samt ef mér tækist að afla peninga til að greiða fyrir áramót verða skattfrí^{er} næsta ár. Banka-~~stjórinn~~ lét þá dreng færa sér obligblað mitt í bankanum hann benti mér á að á því væru 2 vixlar annar væri að vísu gréddur að fullu en hefði verið

lengi á leiðinni með lágum smáum afborgunum en hinn væri en 12. þús kr. væri líka búin að vera lengi að nuddast niður. Ég spurði þá bankastjórnann hvort hann hefði ekki líka upplýsingar um 315 þús kr. lán sem bankinn í tíð Magnúsar heitins Sigurðssonar hefði lánað mér til að kaupa Austurstr. 1. en ég hafði greitt eftir lán og hefði selt verslun mína og verslunarhús til þess að verða ekki vanskilamaður við bankann. Þetta hafði láðst að bóka.

Fjárhagsörðugleikar mínir stafa ekki af því að eigi ekki fyrir skuldum því fer fjarrí heldur af því að megnið af þeim lánnum sem á íbúðarhúsi mínu hvíla eru til of stutts tíma er þessar drápsklyfjar í sköttum skella á mig. Við hjónin eigum tvö börn pilt sem nú er á öðru ári í viðskifta- deild Háskóla Íslands og ef alt gengur eftir áætlun á hann eftir 4-5 ár þar til hann hefur lokið námi. Hann vinnur öll sumur undanfari ár hjá Morgunblaðinu og kemur sér alstaðar vel. Dóttir okkar verður í lands- prófsdeild næsta vetur. Það er því jafnsnemma að starftími minn aldurs vegna er útrunnin og ég hef lokið menntun barna minna og erum við hjónin þá ein eftir og getum þá haft skifti á íbúð okkar og annarri minni, okkur nægilegri og greitt allar okkar skuldir. Þetta höfum við gert tvisvar sinnum áður til þess að geta staðið við skuldbindingar okkar. Af þessum orsökum fór ég fram á við Landsbankann að hann veitti mér yfirdráttar heimild á hlaupareikningi og tryggða með veði í íbúðarhúsi mínu eftir þeimca 500 þúsundum sem nú hvíla á því en samskonar hús eins og mitt hafa nýverið verið seld fyrir 12-1300 þúsund. Lánsheimild þessa myndi ég á næstu árum nota til þess að greiða niður áhvílandi skuldir þannig að veðréttur bankans að þeim tíma liðnum færi stöðugt batnandi og yrði þá í rauninni í aðalatriðum næst á eftir ca. 80 þús. kr. lífeyrisjóðsláni, sem er eina lánið til langs tíma. Svör bankastjórnans við þessarri beiðni minni voru þau að tilgangslaust væri að leggja slíka beiðni fyrir banka- stjórn, þar sem bankans útilokuðu að hægt væri að verð við henni.

Ég er nú orðinn aldraður maður og hefi senn lokið æfistarfi mínu. Ég hefi frá fyrstu tíð fylgt Sjálfstæðisflokknum að málum og reynt að leggja honum allt það lið sem ég hefi getað. Það veldur mér þessvegna miklum sársauka að það skuli vera fyrir ráðstafanir þessarra manna að allt skuli á síðasta sprettinum ætla að hrynja í rústir fyrir mér, eftir áratuga þrældóm og slengdan vinnutíma.

Að endingu bið ég yður svo að afsaka það mikla ónæði sem eg baka yður með þessu kvabbi við yður. Ástæðan til þess að til yðar er jafnan leitað er sú að margra ára kynni við yður hafa sannfært mig um að yður einum sé treystandi til skjótrar og góðrar aðstoðar.

Virðingarfyllt.

Finnur Einarsson, Godatún 24. Sími 51051.

ALFRED GÍSLASON

Þæjarfógeti

Keflavík, 28. sept. 1964.

Kæri Bjarni.

Til mín hefur snúið sér Guðjón Bjarnason fyrrv. flugumferðarstjóri á Keflavíkurlugvelli nú til heimilis í Grænási þar. Hann hefur mánuðum saman kvartað við mig yfir vandræðum sínum og þeim órétti, er hann telur, að hann hafi verið beittur af varnarmáladeild og utanríkisráðherra í sambandi við störf á vellingum. Er Loftleiðir yfirtóku alla flugumsjón á flugvellingum voruð 1962 lenti Guðjóni eitthvað saman við Kristján Guðlaugsson með þeim afleiðingum, að hann fékk ekki ráðningu hjá Loftleiðum. Hefur hann síðan reynt að komast þar að, en árangurslaust. Hann vann á vegum utanríkisráðuneytisins við flugumsjón og flugumferðastjórn frá 1948-1962, eða í 14 ár. Hann hefur þá reynt að komast aftur að við slíka vinnu t.d. í flugturninum og í því skyni leitað aðstoðar þingmanna s.s. Matthíasar, Sverris Júlíussonar, Axels Jónssonar og mín á meðan eg var á þingi, en allar leiðir virðast vera lokaðar fyrir honum. Auk þess hefur hann borið vandræði sín undir fjölda manns s.s. ráðuneytisstjórana Sigtrygg Klemensson og Brynjólf Ingólfsson og einnig Gunnar Helgason, en allt hefur komið fyrir ekki.

Eg veit ekki hvað veldur, en eg hygg, að ástæðan muni vera sú, að þótt hann sé ekki það, sem kalla mætti óreglumann, þá mun hann, sem dagfarslega er hið mesta þrúðmenni, umhverfast, er hann neytir vins og þá ^{lenda} óþægilega saman við yfirboðara sína. Annars er mér ekki fyllilega um það kunnugt. Maður þessi er eitthvað skyldur Matth. Mathiesen og er tryggur Sjálfstæðismaður.

Hann hefur átt við atvinnuleysi að stríða 2 undanfarin ár og nú í sumar hefur hann verið til sjós á mjög aflarýrum báti. Hann á íbúð hér í Keflavík, sem s.l. 3 ár hefur staðið fokheld án þess, að hann hafi haft möguleika á að fullgera hana. Þessi íbúð hefur margsinnis verið undir hamrinum á þessum tíma, en einhvernvegin hefur hann getað bjargað henni frá sölu á síðasta augnabliki.

Hér með fylgir afrit af bréfi, sem hann sendi til Axels Jónssonar í vetur. Hefur hann beðið mig að senda þér það og læt eg

ALFRED GÍSLASON

bæjarfógeti

Keflavík, 28. sept. 1964.

Kæri Bjarni.

Til mín hefur snúið sér Guðjón Bjarnason fyrrv. flugumferðarstjóri á Keflavíkurflugvelli nú til heimilis í Grænási þar. Hann hefur mánuðum saman kvartað við mig yfir vandræðum sínum og þeim órétti, er hann telur, að hann hafi verið beittur af varnarmáladeild og utanríkisráðherra í sambandi við störf á velli. Er Loftleiðir yfirtóku alla flugumsjón á flugvelli voruð 1962 lenti Guðjóni eitthvað saman við Kristján Guðlaugsson með þeim afleiðingum, að hann fékk ekki ráðningu hjá Loftleiðum. Hefur hann síðan reynt að komast þar að, en árangurslaust. Hann vann á vegum utanríkisráðuneytisins við flugumsjón og flugumferðastjórn frá 1948-1962, eða í 14 ár. Hann hefur þá reynt að komast aftur að við slíka vinnu t.d. í flugturninum og í því skyni leitað aðstoðar þingmanna s.s. Matthíasar, Sverris Júlíussonar, Axels Jónssonar og mín á meðan eg var á þingi, en allar leiðir virðast vera lokaðar fyrir honum. Auk þess hefur hann borið vandræði sín undir fjölda manns s.s. ráðuneytisstjórana Sigtrygg Klemensson og Brynjólf Ingólfsson og einnig Gunnar Helgason, en allt hefur komið fyrir ekki.

Eg veit ekki hvað veldur, en eg hygg, að ástæðan muni vera sú, að þótt hann sé ekki það, sem kalla mætti óreglumann, þá mun hann, sem dagfarslega er hið mesta þrúðmenni, umhverfast, er hann neytir víns og þá ^{lenda} ~~lenda~~ óþegilega saman við yfirboðara sína. Annars er mér ekki fyllilega um það kunnugt. Maður þessi er eitthvað skyldur Matth. Mathiesen og er tryggur Sjálfstæðismaður.

Hann hefur átt við atvinnuleysi að stríða 2 undanfarin ár og nú í sumar hefur hann verið til sjós á mjög aflarýrum báti. Hann á íbúð hér í Keflavík, sem s.l. 3 ár hefur staðið fokheld án þess, að hann hafi haft möguleika á að fullgera hana. Þessi íbúð hefur margsinnis verið undir hamrinum á þessum tíma, en einhvernvegin hefur hann getað bjargað henni frá sölu á síðasta augnabliki.

Hér með fylgir afrit af bréfi, sem hann sendi til Axels Jónssonar í vetur. Hefur hann beðið mig að senda þér það og læt eg

það einnig fylgja hér með.

Það eru um 3 vikur frá því hann bað mig að senda þér og Ólafi þessi plögg, en eg hefi dregið það vegna þess, að eg hefði helst viljað hlífa ykkur við þessu. En nú kom hann til mín í morgun og var mér ekki undankomu auðið og því sendi eg þetta nú. Hann telur, að enginn þeirra, er hann hefur leitað til, hafi megnað að hjálpa sér og verði hann því að leita beint til formanns flokksins og forsætisráðherra, því hann kveðst ekki í neinum vafa um, að hér sé um að ræða pólitíska ofsókn á sig.

Eg óska þér til hamingju með vinnufriðinn í landinu, sem menn hér suðurfrá þakka þér meira en nokkrum öðrum í ríkisstjórninni. Héðan er allt gott að fréttu, friður og spekt, og virðast þessir fáu óvildarmenn mínir ætíð hafa slíðrað vopnin, enda hefi eg í öllu farið að ráðleggingum þínum eftir að eg tók við embættinu að nýju. Hilmar Jónsson er nú búinn að gefa út bók sem eru ýmsar blaðagreinar hann, yngri og eldri, en mér hefur verið sagt, að engin grein um kærúmalin sé þar að finna. Við hjónin erum þér óendanlega þakklát fyrir allt, sem þú hefur fyrir okkur gert og sem við seint munum geta endurgoldið nema með því litla liði, sem við getum veitt floknum okkar.

Eg bið þig forláts á, að eg skuli blanda þér í mál Guðjóns Bjarnasonar, en vegna þrábeiðni hans varð svo að vera. Ólafi Thors vil eg ekki ónáða með þetta, enda sagði eg Guðjóni, að eg myndi ekki senda honum neitt um málið. Ef þú vildir fá meira um málið að vita, eru þeir Matthías, Sverrir og Axel nærtækari en eg.

Með kærri kveðju.

Alfróð Guðlaugsson

1. hr. Borgarþingi:

Ég vildi hér með kveða minn að standa með fylgjandi þlaggi og jafntítt vinnulegaast fara fast á leit að þú stundi fyrir mig óþvingað til Þorskerisráðsessa með apili til þingmanns kjör - skráðsins Ólafs Þórs.

Þessa óþvingað minna leit ég fylgjja til að andvoldasta sé að átta sig á hlutunum: öllum þessum máli; gagn þann sem ég vilda til vora í vörðun bæls þessara: Reykjavíki til stað festingar máli minna. Ég hef þó minna ekki gefa þess þú vit að skýra þetta mál fyrir Þorskerisráðsessa minna vegna þess að ég hef verið tilvort upplékinn: sambandi út sjómum þrátt fyrir allar ógæfurnar.

Fra þú að þetta var samind fyrir þess þessan hófa eftirláttar stöðverðingari all sér stað hjá ríkinni á Lf. alls undir umsjá utavörðisráðsessa - sko. ummállum deildarshjóra vaimamalaádeildar: 3 í tollþjónustu, þín á vefurshöfn (á Lf.) og 3 hjá frithöfnum. Það mig snerð, hefir framkoma utavörðisráðsessa gagnast mér í þessu máli, sem mér algjörlega óskilymleg.

Þann þú e. t. v. þess minna mestu þessu í sambandi út allt þetta mál, & sé staðreynd að þú stöðumast vort þessum skrif -

1.

manni flugþensnis á Kf. sagt upp vegna
 þess að hann hafði ekki mætt til vinnu sinnar
 í tæna 3 mánuð og lengu gæm gefið fyrir
 fjárvæðingum sínum. Öðru á háttinum var sagt
 upp vaxtar lögum í háttinum, en skil-
 haldingunni var veitt stjórnun - Þáts lögfræðingur, er
 var ráðgeft að stunda lögfræðingur Einarssonar til
 Tulsa. Oklahoma-stíki; Bandaríkjunum til vinnu
 í flugumferðastjórn, og er það ^{stundlega} ástæðan fyrir því
 að stöðugt er sagt "að það lígi ekkert að stunda
 í háttinum". Þó mun ekki ráðgeft að framkvæma
 þetta fyrir en þessum háttinum hefur verið tilkælt aldrei
 til að gangast undir þessu til að "öðlast skilríki
 að stöðun flugumferðastjóra. Á meðan er stöðun flugumferðastjóra
 flugþensnis á Kf. stöðun vinnu á svo óhapplega
 stöðunni aukavæðing að lön flugumferðastjóra
 hafa yfir orlofsmáttinu verið frá 22-25 þúsund
 þús. manni; fliddaryfirvinnu ráðgeft mi ca 80.000
 á mánuði. Þessi lötuláusa yfirvinnu skilist mér að
 er stöðun er svo efnisótt vegna skatta, en hær
 er það lögfræðingur sem veður hunda er þetta lögfræðingur
 gefið til að tryggja þessum þelli háttinum skatta
 í flugþensnis á Kf. Þessi af yfirvinnu
 þessu, þessu ráðgeft er í flugþensnis Kf. er að

sýalpingu greitt af alþjóðafi (I.C.A.O.) þu
 til þessara skrifanna mun ég senda náðanna
 skýslu um þetta mál og þarframt geta gætt
 því bændi þvi þu vilt þu þu með alþjóðafi.
 Þá er hlutskilding af þessum á á á sama
 tíma þu þu af elstu skrifmálinum þingmála
 þu og sama elstu handhafi skrifmála
 þingmálaþingmála og fullgildu þingmálaþingmála -
 þingmála frá 1948 ísa d.l. 10 ári; þessi
 bændingmála skrifmála á þessum er tilkomið
 þu þu, er veitt af þessum þessum með
 alþjóðafingmála þessum, þu aldrei þessum
 skrifmála þessum vilt þingmála; en þu næst
 mun þessum þu kr 420.000 með þessum.

Þu er ekki þu þu af þessum þessum þessum
 er veitt veitt veitt veitt veitt veitt veitt veitt
 I.C.A.O., þu þu þessum i þessum
 þessum þessum þessum þessum, þu er ég
 þessum þessum þessum þessum i þessum þessum
 veitt veitt veitt veitt veitt veitt veitt veitt
 þessum þessum d.l. 2 ári til af þessum
 þessum.

Þu er þu þu af þessum þu þessum þessum,
 þu er þu þessum þessum þessum, og þessum
 af þessum af þessum þessum þessum i

VI

persu mali.

Kv. 26. 8. '64

þingja Björnsson.

þingjasi 3. 4-11 1/2.

T R Ú N A Ð A R M Á L

Grænás 3, Ytri-Njarðvík

20. janúar, 1964.

Til: Hr. orindreka, Axels Jónssonar

Frá: Guðjóni E. Bjarnasyni, fyrrv. deildarstj. flugumsj. K.fv.

Efni: Utanríkisráðuneytið v. Guðjón E. Bjarnason.

Með bréfi utanríkisráðuneytisins dags. 24. maí, 1962 var tilkynnt að rákisstjórnin hefði ákveðið að hætta rekstri flugumsjónardeildar á Keflavíkurflugvelli frá og með 1. júní 1962. Jafnframt var starfsmönnum deildarinnar tjáð eftirfarandi: "...Loftleiðir h/f munu taka að sér rekstur flugumsjónar á Keflavíkurflugvelli, og munu þeir fúsir til að ráða yður til starfa ef þér óskið...".

Í samningi milli utanríkisráðuneytisins og Loftleiða h/f er skýrt kveðið á um það að Loftleiðir skyldu sjá starfsliði flugumsjónar fyrir atvinnu. Hinsvegar er staðreynd að Loftleiðir fengu aðstoð utanríkisráðherra til að byrja þá, að aðeins 6 af 18 manna starfsliði deildarinnar var séð fyrir áframhaldandi atvinnu hjá Loftleiðum. Hér hefir ekki verið setið við orðin tóm, því að ekki einn einasti þeirra starfsmanna, sem ekki hlutu ráðningu hjá Loftleiðum h/f hefur verið gefinn kostur á áframhaldandi þjónustu á vegum hins opinbera á Kfv., þrátt fyrir margítrekaðar umsóknir þeirra til utanríkisráðuneytisins s.l. eitt og hálf ári. Flestir þessara fyrngreindu starfsmanna, sem ekki hlutu ráðningu hjá Loftleiðum h/f höfðu hlotið þjálfun í flugumsjón á erlendum vetvangi og var meðalstarfsaldur þeirra hjá hinu opinbera ca. 8 ár; sumir þeirra höfðu starfað við flugþjónustuna á Kfv. frá því að flugmálastjórn tók við rekstri flugmála á Kfv. af Lockheed Overseas Airways Corporation 15. júlí 1951.

Hr. Axel Jónsson

Engar skýringar hafa fengist hjá utanríkisráðherra vegna afstöðu hans gagnvart framangreindum fyrrv. starfsmönnum, aðrar en þær, að með því að "hafna starfstilboði Loftleiða h/F á Kfv. höfðum við misst af síðasta vagninum". Ekkert er mótsagnakenndara en þessi ummæli utanríkisráðherra varðandi þetta mál, þar sem allir starfsmenn flugumsjónar sóttu formlega um atviknu hjá Loftleiðum h/F, en var öllum sýnd að undanskildum fyrrgreindum 6 aðilum.

Vil ég hér með skýra í fáum orðum nánar frá málsatvikum. Þar mun hafa verið seinni hluta árs 1960, er trúnaðarmaður utanríkisráðherra, hr. Ásgeir Einarsson, skrifstofustjóri flugmálastjórnar á Kfv. lagði fram hugmynd sína að athugaðir yrðu möguleikar á að hið opinbera hetti rekstri flugumsjónardeildarinnar á Kfv. með það fyrir augum að spara útgjöld ríkisins, og er það vel. Statistískar upplýsingar sýna hinsvegar að frá því að flugmálastjórn tók við þjónustu flugfara borgaralegra aðila hinn 15. júlí 1951 voru allverulegar tekjur af rekstri flugmálastjórnar á flugvellinum. Öll hegðun Ásgeirs Einarssonar í sambandi við undirbúning og öflun efniviðar í skýrslu nefndar, sem skipuð var af utanríkisráðherra og fjallaði um framangreint málefni, ytti undir grun þeirra aðila, sem þessum málum voru kunnugir, að ekki var allt með felldu. Í fyrsta lagi voru þeir, sem áttu að fjalla um þessi mál, rekstri flugmála og flugþjónustu nánast lítt kunnugir. Þeir sem voru settir til að fjalla um þessi atriði voru þeir, Egill Þorsteinsson, tollvörður, Ólafur Thordarsen, friðhafnarstjóri og Ásgeir Einarsson, skrifstofustj. Upphaflega umun atkunin hafa verið sú hjá Ásgeiri Einarssyni og þeim félögum að stofnsetja einkafyrirtæki, sem annaðist þjónustu og aðra almenna afgreiðslu flugfara hinna borgaralegu

Hr. Axel Jónsson

á flugvellinum. Frá þessu var horfið, þar sem nokkur vafi lék á hjá þeim félögum, hversu tekjuafkoman yrði í sambandi við tilkomu hinna nýju og fullkomnu túrbínuvéla. Að svo komnu var ákveðið að hefja viðræður við íslensku flugfélögin. Loftleiðir h/f virtist vera sá aðili, sem taldi sig hafa mesta hagsmunni að vanta í sambandi við rekstur flugumsjónar á Kfv. og var þá gert samningsuppkast milli Loftleiða og varnamáladeildar og stuðst við upplýsingar frá framangreindri nefnd. Er hér var komið sögu var Höskuldri Ólafssyni, fulltr. varnamáladeild, falið, skv. fyrirmelum forsetisráðherra að fylgjast með viðræðum þessum og tryggja áframhaldandi starfsöryggi starfsmanna flugumsjónardeildar er samkomulag náðist um rekstrarfyrirkomulag (mikill meiri hluti starfsm. flugumsjónar voru okkar menn).

Nokkur ágreiningur mun upphaflega hafa verið um áframhaldandi atvinnumöguleika fyrir alla starfsmenn flugumsjónar hjá Loftleiðum, en mun hafa rest úr á þann hátt að Loftleiðum yrði veitt heimild að hækka þjónustugjöld við jafnt innlenda sem erlenda viðskiftavinum, enda hækkuðu þjónustugjöldin hjá Loftleiðum úr U.S. \$75.00 að meðaltali í \$125.00. Með þessari hækkun þjónustugjalda átti Loftleiðum að vera tryggð rekstrarafkoma með fyrrv. starfsliði flugumsjónar. Allir starfsmenn flugumsjónar lögðust gegn því að flugþjónustan öll (þ.e.a.s. flugumsjónardeildin) yrði færð í hendur Loftleiða. Útkoman varð þó sú að yfirtaka Loftleiða fór fram 1. júní 1962 eins og áður segir.

Hinn 1. júní, eða sama dag og Loftleiðir tóku opinberlega við rekstrinum, kom Martin Petersen, framkv.stj. flugþjónustu Loftleiða ásamt Jóni Júlíussyni ráðningastjóra félagsins. Kvöddu þeir starfsmenn flugumsjónar til fundar við sig og óskuðu eftir að Loftleiðir fengju að njóta starfskrafta

Hr. Axel Jónsson

þeirra í a.m.k. næstu tvo mánuði á meðan þeir kyntu sér starfsfyrirkomulag flugumsjónar; yrði þeim borgað sömu laun og hjá flugmálastjórninni að undanskildum fáeinum lítilsháttar breytingum. Þá var þeim tjáð að starfsreynsla þeirra yrði að fullu tekin til greina í sambandi við vantanlega ráðningu hjá þeim. Skv. beiðni Loftleiða lögðu allir starfsmenn flugumsjónar inn starfsunsókn; Loftleiðir lofuðu hinsvegar að vera búnir að semja við starfsmenn deildarinnar í síðasta lagi fyrir 1. ágúst 1962.

Hinn 31. júlí 1962 kl. laust fyrir 6 e.m. kom nýskipaður framkvæmdastjóri Loftleiða Keflavík h/f, Gunnar Helgason ásamt ráðningastjóra félagsins. Mættu þeir til viðræðna við starfsmenn flugumsjónar og virtist meiningin að ganga frá undirritun samninga. Ég ímynda mér að flestum hafi verið ljóst að einhverjar lækkanir yrðu á kjörum þeim, sem fengust hjá flugmálastjórn. Hinsvegar kom flestum á óvart, að gent var ráð fyrir allt að 20% kjararyrnum í kauptilboði Loftleiða; auk þess sem fyrri starfsreynsla var ekki tekin til greina nema að 1/3 hluta. Lýsti ráðningastjórnin því yfir, að skýrsla nefndar þeirrar, sem skipuð var af uteríkisráðherra á sínum tíma og aflaði gagna fyrir varnamálaðeild í sambandi við samninga við Loftleiðir, væri meira og minna "óábyggileg og sumt af því jafnvel falsað". Í þessu sambandi vil ég neiga taka það fram að einn af fulltrúum í varnamálaðeild, Jóhannes Sölvason, hefir tjáð sig reiðubúinn að staðfesta fyrrgreind ummæli þeirra Loftleiðamanna um nákvæmi gagnanna. Framangreindir atvinnuumsækjendur töldu sig ekki geta sett sig við þessi tilboð Loftleiða, auk þess, sem þeir réttlætlega bentu á að Loftleiðir hefðu gengið á bak orða sinna í sambandi við atvinnutilboð það og kjör, sem þeir Martin Petersen og Jón Júlíusson höfðu upphaflega borið fram hinn 1. júní 1962.

Er. Axel Jónsson

Um kl. 2200 metti stjórnarformaður Loftleiða á fundarstað á Keflavíkurlugvelli, og lýsti því yfir "að tækju um-sækjendur ekki áðurnefndu tilboði innan tíu mínútna, yrði umsókn þeirra ekki tekin til greina". Hættu því allir fyrrverandi starfsmenn flugumsjónar hjá Loftleiðum frá 1. ágúst 1962 að telja.

Var mí atlunin að leita aðstoðar hjá utanríkisráðuneytinu til að fá leiðréttingu á málinu, enda var ráðuneytinu skýrt frá málsatvikum strax daginn eftir. Virtist enginn vera í vafa um að settir næðust án tafar í sambandi við ágreining þennan. Útkoman var hinsvegar algjörlega gagustað; og eru til plögg, sem ótvífrett sama, að með aðstoð ráðuneytisins tókst Loftleiðum í samvinnu við Hörð Helgason, deildarstjóra varnamáladeildar, að rjúfa samstöðu umsækjanda, sem bentu á gildandi samning Loftleiða við Ríkisstjórnarmannar, með hreinum svikum.

Undirritaður hefir lagt inn margar formlegar og munnlegar atvinnuumsóknir og aðrar tilraunir til að afla mér atvinnu á nýjan leik hjá hinu opinbera á Kfv. en án árangurs. Hafa þessar tilraunir staðið yfir s.l. tept eitt og hálf ári; ítrekaðar viðræður hafa farið fram við utanríkisráðherra og deildarstjóra varnamáladeildar, en það hefir einnig reynt með öllu árangurslaust. Nú stöðuveitlagar hafa átt sér stað á Kfv. frá því að staða undirritaðs var lögð niður, og hef ég með öllum tilkæmilegum ráðum, reynt að afla mér sess í sér-hverjum þessara starfa; einnig það hefir orðið án árangurs.

Til að sýna eitt eða tvö dæmi varðandi framkomu utanríkis-ráðherra gagnvart mér - og reyndar fleirum fyrrv. starfs-mönnum flugmálastjórnar, sem hafa orðið fyrir atvinnuofsókn ráðherrans, sennilega vegna þess eins, að vera í þeim vanda staddir að vera yfirlýstir sjálfstaðismenn, óska ég eftir að láta eftirfarandi getið.

Hr. Axel Jónsson

Fyrir ca. fimm mánuðum sagði einn af starfsmönnum tollgæzlunnar á Kfv., Magnús Þorleifsson, starfi sínu lausu, þar eð hann hafði ráðið sig sem stýrimann á eitt af kaupskipum íslenska flotans (n.s. Laxá) jafnframt fór Magnús fram á það við utanríkisráðuneytið, að honum yrði gefin kostur á að snúa til síns fyrra starfs innan eins árs, ef að þess yrði óskað. Þessu var synjað, en honum var samtímis bent á, að utanríkisráðuneytið geti fallist á lausn hans (eða frí) frá starfi um eins árs tímabil gegn lækisvottorði, sem staðfesti að Magnús þyrfti á frí að halda vegna heilsuþrests. Meitaði Magnús þá til viðkomandi trúnaðaræknis utanríkisráðuneytisins varðandi öflun nauðsýnlegra skúlríkja, og var honum síðan hindrunarlaust veitt frí frá starfi. Er mér barst þetta til eyrna hringdi ég tafarlaust í Hörð Helgason, en þá kom fram í dagsljósið að einn af starfsmönnum Loftleidda, sem búsettur er í Keflavík, hafði verið ráðinn "til að leysa Magnús af í um eins árs tímabil". Sótti ég fast að Herði að hann ítrekaði umsókn mína í starf þetta. Hörður lýsti því hinsvegar yfir að mál þetta væri endanlega afgreitt, og yrði undir engum kringumstæðum breytt. Starfsmaður þessi, Pétur Jónsson, Keflavík, hefir aldrei starfað í neinu kapasitet í þjónustu ríkisins, en var þó strax ráðinn hjá tollgæzlunni, sem fullgildur tollvörður, og skilst mér að það sé tveim launaflokkum og hátt, þar sem hann öðlast ekki réttinda að taka laun í 14 launaflokki fyrir en eftir 3 ár. Ein af starfsmönnum varnarliðsins, Guðbjörg Þórhallsdóttir, sem gekk úr starfi sínu frá varnarliðinu, vegna sundurlyndis við yfirboðara sína, fyrir skömmu síðan, hlaut ráðningu í fríhöfninni á Kfv. eftir ca. tvær vikur, sem væntanlegur skipaður gjaldkeri fríhafnar. Guðbjörg hefir aldrei starfað hjá ríkinu áður og sótti um starf þetta eftir að auglýstur umsóknarfrestur var útrunnin.

Hr. Axel Jónsson

Sú furðulega framkoma utanríkisráðuneytisins gagnvart fyrrv. opinberum starfsmann ríkisins, sem hefir að baki sér 17 ára óáætlisverða þjónustu, virðist viðkomandi valdhöfum vera með öllu ósamrymanlegt. Ennfremur er hér um alvarlegt brot að ræða á 3 kafla 14. gr. gildandi laga um réttindi ríkisstarfsmanna.

Með tilvísun til framanritaðs, og aðmýktar þeirrar, sem ég hef orðið að þola vegna afstöðu utanríkisráðherra gagnvart mér, vildi ég neiga krefjast þess eindregið, að mér verði án tafar séð fyrir atvinnu við flugumferðarstjórnina á Kfv., sem flugumferðarstjóri; heildarlaun varðstjóra hjá flugumferðarstjórn á Kfv. nálgast nú kr. 18.000,00 pr. máh. með vaktavinnuálagi og fastri aukavinnu, sem unnin er m.a. vegna mannfæðar á einni vaktimi. Ég hef margítrekað það við utanríkisráðherra, eins og oft áður, að mér yrði veitt þessi staða, en sýnað einfaldlega vegna þess að ég er yfirlystur "Inhalðsmaður". Að lokum vil ég leyfa mér að benda á eitt atriði, sem reyndar er ekki ómerkilegra en hvað annað í sambandi við allt þetta mál. Ásgeir Einarsson, skrifstofustj., lét niður falla greiðslu orlofsinnstöðu minnar yfir uppsagnartímabilið frá 1. júní 1962 til 31 maí 1963, einnig hefur Ásgeir sýnað mér greiðslu á mismun 6 og 7 launaflokks, eins og álit að mér beri; upphæð þessi er kr. 38.000,00. Í s.l. tæpt eitt og hálf ári hef ég gert einnig ítrokeðar tilraunir til að fá deildarstjóra varnamáladeildar til að semja greinagerð til fjármálaráðuneytisins, þannig að hægt væri að afgreiða þessa kröfu mína (neikvætt eða jákvætt), en þessu hefir einnig verið sýnað. Í kjölfar þessa máls er ástandið þannig, að ég hef neitað að greiða húsaleigu til utanríkisráðuneytisins, vegna dvalar minnar í bústöðum ríkisstarfsmanna á Kfv. Hefur utanríkisráðherra nú gefið fyrirmæli um að ég skuli borinn út úr húsnæði þessu á miðnætti 31 jan. n.k.

Hr. Axel Pálsson

(eða eftir 10 daga þegar þetta er ritað). Hef ég nú snúið mér til hreppsnefndar Njarðvíkurhrepps til að leita aðstoðar hreppsnefndar í þessu máli. Ég bið þig Axel, að gera þér ljóst, að þú ert sá eini og síðasti aðili, sem hefur aðstöðu til að kynna hæstv. forsetisráðherra frá málsatvikum þessum, í þeirri einlugu von að þetta vandamál mitt verði leyst á viðunandi hátt.

Í októbermánuði sagði ég upp starfi hjá varnarliðinu, þar eð ég átti von með að fá starf hjá Póst og Síma á lóranstöðinni á Sandi á Snæfellsnesi. Þennan starfa hlaut hinsvegar eldri starfsmaður sína. Um áframhaldandi starf hjá varnarliðinu á Kfv. var ekki að ræða, þar sem ég var einn af þeim 180 starfsmönnum, sem átti að segja upp vegna sparnaðarástlanna Bandaríkjastjórnar. Síðan hef ég verið frá vinnu og lifað í voninni að eitthvað rattist úr varðandi afstöðu ráðuneytisins gagnvart mér; e.t.v. grannfærnisleg óskhyggja, en það er síður en svo auðvelt að standa í þessu. Á svo batist að fulltrúi ráðherra hér, Asgeir Einarsson, hefir jafnvel gengið svo lagt í óðvengskap sínum, sannilega til að réttlæta framkomu ráðuneytisins gagnvart mér, að bora það út að ég hafi ekki staðið mig í starfi mínu hjá varnarliðinu. Til að kveða niður slíðursögu þessa óheillapilts, var mér góðrútslega veitt meðmæli og yfirlýsing frá forstöðumanni starfsmannahalds varnarliðsins á Kfv, Mr. O. D. Haveland.

Innl.

Með kærri kveðju

G. E. Bjarnason

ÁSGEIR PÉTURSSON
SÝSLUMADUR

3. des. 1964

Góði vinur,

Ég komst með eynu móti til Reykja-
-víkur fyrir helgina, eins og ég þó
allaði að reyna. Svortluggja var
að ég var búinn að vera hálf
lassinn og svo varð það in að
ég stefndi á að fara til Hellis-
-sands.

En miðlaði ég að reyna að kom-
ast n. k. mánu-eldi þriðjud., 7. eða
8. p. m. og hringji þá til þín.

Erindit með þessum línunum er
það að minnast á aðtríði við þig,
sem ég hef nokkurn átruga á,

það er að þi styrki frá Alþingi til
 skuldyðs starfseminnar hér í hérað-
 -inu. Ég sendi þá v. nefnd erindi um
 þetta með greinargerð. Slefnun er að
 þi að auka aðgerðir í þessum efn-
 um, m. a. með fæðslunámskeiðum
 þ. á. m. um meðferð veða, viðhald
 vísu og dráttarvæla, tóna í náms-
 flokkastarpseni (það er raunar komið
 af stað með 40 fátillakendum) o. fl.
 Þi Arnason tók þessu vel í fyrsta, en
 í símtali í gær voru komnar ein-
 hverjar víflur á hann.

Ég gætti ekki fram hjá G. Th. með þetta.
 Óskati viðtals við hann og hann leit
 mér þi að hringja í mig þegar
 hann gæti. En ég hef ekki heyrð
 frá honum.

Nú segi ég það að svo mikil er bíid

ÁSGEIR PÉTURSSON
SÝSLUMADUR

II.

að tala um þessi mál að maður skyldi
að dreynda öllu að Alþingi myndi
skilyrða þá opinberu aðila (sýslumefndir)
sem neunntu að leggja e. h. á sig
í þessu efni. Að vísu er það svo að
margir hefja sjúft vilja á þeir að tala
um þetta, en sorglega fái, sem gera
eithv. í þeir. Sjáum Alþingi myndi
gera fílla fundur sleið of launa fram-
lata þeirra aðila, sem þessu vilja sinna.

Vilt þú mi ekki íta við vinum okkar
við hertugt takifari, eða eingöngu
okkar vegna hér, heldur til þess líka
að forða þessari neikv. afgr. að sýna
um þetta fé.²

Við erum að undirbúa árið hátt
okkar hér. Ingólfur öðlar að koma

g vants ég góts af þú, sökum
þess að menn bera þér traust
til hans sem forgytrunars okkar
í laudbúnaðarmálum, - sennil.
vaxandi traust.

Stellsandsmótið var ágætt. Ég er
sami þú þú að andrúmsloftið sé
betra þar vestra þú, en verit þú
um nokkurt skeit. Þessu vandi
er okkur þó þar í höndum.

Stídan allt hið beita g við
sinnu bitjunn að heilsu.

Blessaður

þinn einl.

Þessi.

P.S.
þú apakka þessi bréf.
Minnst þess að ég
get ekki talað í sínu,
þú þar lekur allt

2.

Stofn 10 mars 1964

Kari Bjarni

Seo er mat með vexti, að forvaldas Eirtas
og Sigurður Bjarnason hafa að undanföngu
lest hark að mér að setja um sepla-
mannavæðing í Barastrandarsjóla.

Kapp það, sem þeir leggja á þetta, bendir
til, að þeir telja, að það hafi pólitiska
þögnun fyrir þá sjálfa. Ég þykist vita,
að forvaldas Eirtas eigi hugmyndina.
Vill forvaldas fá mig vextur til að styrkja
sig í baráttunni við Matthías Bjarnason
um annað soti á framboðslistanum. Mun
forvaldi ekki veita af líðveikli, ef hann
á að halda velli, enda þ. N. Þ. ekki kopt
með það, að hann vill forvald fígan
pólitískt fyrri veitan. Ég baráttu M. Þ.
í fullum gangi og mun halda áfram

flokknum til stórs tjóns, ef ekki er spjort
við fótaum. Af fóltnum þá Lafríði vinst
ástandið vera mjög slæmt. Stefnu álit MKj.
sist vakid við þingsetuna og fylgi flokknum
mjög dalaudi m.a. vegna þess, að dattas hans
heima fyrir valda ekki verkefnum sínum.
Óánægjan og mistléður innan flokknum
fer ekki minnkandi heldur vaxandi.

Aframhaldandi fylgistup er þó fyrirjáanlegt.
MKj. ferri elkest nema síðar seðað daga úr
þessu. Hann stótti háþléka til að laða að
seu fylgi, en er þeim mun loagnari að
drepa fylgi af sam herjum sínum. Hann
einbeiti trúfuna sínum til að sjá álit
Þorvalds Górnars og Sigurðs Þjornasona
og þá með álit og fylgi flokknum fyrir
vestan. Ef hann má ríða halda bráða-
vigin í flokknum áfram. Fyrst Þorvaldur
og síðan Sigurður Þjornason. En hvað

vestur þá mikið fylgi flokkens í kjö-
ldöminu? Þetta er ekki einu máli Mbj. Þetta
vastað Sjálfstæðisflokkinn og þjóðina alla
slun falið hefur flokknum forseta hlutverk
í íslenskum stjórnmálum.

Hvað ekkast Sjálfstæðisflokkurinn fyrir
í Neðfjörðum? Á að láta broðra sínum
halda áfram og þar með fylgistað fyrir
flokkinn? Eða á að halda aftur af
fróðaspillunum og sleyna að sækja þau
til aukins kjörfylgis? Nú er það þitt
og flokkens að meta, hvaða þaukþö-
lender eru sigurstaungbærir fyrir
vestan. Það getur haft útslitu þjóð-
vignu fyrir mívrandi stjórn og stjórna-
stefna, hverjig mákun skipast fyrir
vestan í næsta árum.

Personulega hefi ég trú á, að ég gæti

gæt flokknum gægn, ef ég for veetas.
Hvort þú eða aðrir forseta meðan flokksmín
eru á sömu skáðan veit ég ekki.

Fyrir þinni tilvælingu fékk ég stóða
mína heit í Höfn, sem ég þess þakklátur
fyrir. Ég hef alltaf hugað mér að dögjart
ekki leugi stundis. Síðastlega vegna barna
mínna, sem ég vil að fái íslenska
stúdentmeutum. Næst ég þvi á komandi
haueti að senda tvo dætur mínar heim.
Af þessari ástæðu væri hentast þvi mig
á setjast að í Reykjavík og þá eða
vilji komu mínna. Því á Petrefröðu
þyddi það, að heimilið yrði leyst upp
að hálfu leyti, þas sem komu þou í
skóla til Reykjavíkur eða Akureyrar.
Slíkt þinnst komu mínna ekki glæsileg
tilhugsun. Að komu heim við þvota
hentugt takiferi er þó vilji dælas.

Þessi er vort að letta takifær ljóðst
á nðetanni. Við höfum höfum þó
vel þessa ítarlega færni okkur, áu þess
þó að hafa tekið um það eudanlega
ákvæðinu. Farnet okkur velt að
þessa þetta undir þig. Ögjaona vildi
ég gæra eitthvað, sem þú væri um gæð
eta þú teldu ekki heppilegt færni
þokk okkar. Með er ljóð, að ég á
ekki endanlega velt til starfins,
þess sem ég hef lítið starfað hjá þínu
oprinberlega. Hinsvegar hef ég veltandi
hjáðdómurloðmanns. Þá má vera að
gjaldþott Lofstingsh f. vski eitthvað
á móti mér, enda þótt ég telji mig
hafa þess kotinan skyld. Þess má vera,
að þú telji, að þú seta min þess veltu,
myndi aðeins gæra íllt vera, eins
og máttum er þess háltað. Þetta vildi

ég bjófa þig að hvefja lítilega
og máti mikils að hegra þitt álit,
á hvern veg, sem það væri. Ef þú
er um set, að ég saki, saki ég ekki.
Þú þú þess hinsvegar hvetja,
myndi það vera þúgt á meta-
skánum, og við egum upp hæg
þetta um málið.
Nona að hegra þú þú.

Þú besta kvæfu
þinn einl.

Þú þú þú

INTERNATIONAL MOVEMENT FOR ATLANTIC UNION MOUVEMENT INTERNATIONAL POUR L'UNION ATLANTIQUE

INCORPORATED IN 1959

Chairman: General Pierre Billotte (France). *President:* Clarence K. Streit (U.S.A.). *Vice Chairman:* Lord Boothby, K.B.E. (United Kingdom). *Vice Presidents:* Dr. Kurt Birrenbach (German Federal Republic); Senator Wishart McL. Robertson (Canada); and Baron W. Michiels van Kessenich (The Netherlands). *Secretary:* Count Robert de Dampierre (France). *Treasurer:* P. F. Brundage (U.S.A.).
Secretary for North America: Mrs. Chase S. Osborn (U.S.A.).

European Headquarters:

39, BD. du CDT. CHARCOT, NEUILLY s/SEINE (PARIS)

Phone: MAIlot 10-10

North American Headquarters:

2700 ONTARIO RD. N.W., WASHINGTON 9, D. C.

Phone: ADams 4-2211 Cable: FEDUNION

August 19, 1964

Dear Prime Minister Benediktsson:

The enclosed copies of press mentions of your visit to Washington may be of use to you.

When I was in Ontario, Canada, recently, I noticed that you were in the Canadian West, encouraging cultural ties between the Icelandic settlement there and Iceland. Perhaps you may know of the Dutch settlement in Western Michigan, centering around the city of Holland, which has done a remarkable thing for Michigan by implanting there many colorful phases of Netherlands life. They have at Holland, Michigan, a Netherlands Museum and a Netherlands-supported Office of Information. Through that office, I found Baron W. Michiels van Kessenich, Burgemeester of Maastricht, who has spearheaded the Atlantic Union Movement in the Netherlands.

The Finns in Michigan, by developing their native arts there, have also contributed much to the vitality of that State.

There was a slight hope that we might have a glimpse of you when you were here in Washington, but your visit here coincided with the hearings of the Platform Committee of the Democratic National Convention the day Mr. Streit was scheduled to be a witness. I wish he might have met you. A copy of his statement to the Committee on the subject of Atlantic unification should be of interest to you. One is enclosed.

We are hoping earnestly that ^{the} experience of Bjorgvin Vil-mundarson in NATO matters and in organizing may produce an Atlantic Union Committee in Iceland. It would be a definite influence toward action, one cannot tell how deep and wide.

My gratefulness for your cooperation never dims.

Sincerely,

Chase S. Osborn

Mrs. Chase S. Osborn
Secretary for North America

The Honorable Bjarni Benediktsson

Mr. Dirk Stikker's
acceptance for our
Honorary Council
gives us all three
past Secretaries General
of NATO on public record for federation.

The N.Y. Times
Magazine, in
a week or two
or three, will
have an article
by Mr. Streit.

PÁLL ÍSÓLFSSON

Reykjavík, 2. Sept. 1964.

Kæru vinir!

Þessi blóm líga að fara ykkur okkar hjartan-
legustu hveðjur, og bjóða ykkur velkomna heima
aftur, eftir langa og stranga ferð. Það er alltaf
gott að vita af ykkur heima, þó vit kunnum
vel að mæta þá þjófriku, þá gamu og þann
sóna fyrir hlönd, sem feris ykkar hefa í
sú net sé.

Með hjartanlegri hveðju

ykkar

Liquin og Páll.

P. H. Lullfaxa
yfir Almannahafi
28/6 1964.

Góði vinur!

Einslagar þakkið til ykkar
Sigrídar fyrir allan samstarvott
ykkar í sambandi við fráfell
mötun minnar.

Í annri síðustu daga
látið mér að biðja þig að
gegna störfum frámélað-
herna í þarveru minni, en
geri þú hér með. Treyst þér
menna best til að „passa pottinn“.
Leiðir mér að segja Sigríði að
þú séir til þín, ef þú ert.

Í framhaldi af aðdröngun
frá þér ákváðum við hylfi 40 anna
viðbótarmisdeguiddu á miðök.

Með bestu kveðnum frá
öllum þólu. Þinn einslagur
Lullfaxa

Air-mail

Herra forsetisráðgjafi

Bjarni Benediktsson,

REYKJAVÍK

ISLAND.

Dobbs Ferry 8.1.64

Godt vinur,

Ég man ekki heft ég drap á hevd og
sel byggilegar ad gera gagnvat kjaradoms-fólki,
i þeim fáu línum, sem ég sendi þér l. þ. m., en
það máli liggur mér i bili "nær" aðru þenur á
hjárte. Ég er gamal kunnugur þeim megin skodunum
sem mi verða rýppi i skyrkerbúðunum. Ég
viðskenni ad þeir hafa mikið til síns máls
sem segja: Kjaradoms menn eru margir. Þeir eiga
laga laga rétt i kauphökkun og sminat i heild
gegn okkur verði réttur þeirra skerbu. Við þvi
megum við ekki, enda ástæðulaust, og jafnvel
skuldlegt ið af þessu, en ger þad. Við verðum
ad láta "verkur tala" og sanna ad þad afladungr
sem við höldum óumflýjanlegar af of mikilli
kauphökkun, voru ekki aðeins hugbúð ad ástæðu-
laus iðli heldur höld óumflýjanleg stad regna.
Fólkið leiri aldri af þessu on regna slunni, og
ekkt þvi þad ekkt ad regna, o. s. v. fr.
Sér þvi þetta iðt gilli þu er sinit þess regna
hættulegt. Þið verði ad hveð þess freislingu
niður. Rökin þu mörg, en þessi sker ið:
Fai kjaradomsfólk töfum síu um
frangungt þ hlyta allir ad skilja ad leitunum
þessu ad niðu eftir þis manni, rindur þam
með venjulegum hætti og undur ein og oftast
áður. Þetta sker ið. Við þad beðist ad við á
stjórnin glæsilegan leit á þessu, þann: ~~þetta~~ ekki ad
nema ið lögum heldur þessu um l. d. 9 manni

ad einhverju ad öllu leyti

(Þennigrein)

skilid gildir 7 gr (?) kjaradómurlozanna sem áskilur
 kjaradómshjúki umreadd réttindi. Ef kröfjuma
 vskalyddis una sinu áfram, verður svo þessu
 rekkunda kjaradómshjúki framlangt. Ef þess vegar
 hafður ávörðun uppá nyggjar kröfur sem einhverju
 skipta, geta þeir allt von á að kjaradómshjúki
 fái þá ^{þekki, gættu þess.} hekkunni & þá ná fram að ganga
 bekkar, heldur ennig allar nja orðnar hekkunir.
 Ef þetta er ekki bremsa, hvar er hún þá?

þú hefur gjafsaft sed og sagt þetta.
 En ef þú ilt getu minna skodunar og örku
 orðu styrkur gagnvart sameiginlegum innviðum og
 samkerjum ef þess kynni er þurfa með.

x

Jóh. Magnúsdal kringdi þú minn sigurid. Allar þeim i
 ger og kunnst minna kringja þú min áður. Þessi idan
 erort þú þú þú honum. Þannu segir mér fátt rétt, en
 var andertad áhyggjufullur. Ekki minnst er id
 ofunnest mat.

x

Þú ilt er koma heim förlud. 17. þ. m. að forfalli
 lausa. Um þingetu þessi og ekert ákvæði en
 fremur líklegt þenni erid þessad.

x

Þessi lesid skýrar skýrslur þinas og ávörðun (grein
 og vörð). Þakka löfsamleg ummæli. Kannski var nauðsyn-
 legt að segja eitthvað um þann „framliða“ og þá ekki
 vengja id skora löfio id niðr enda verður þú ekki
 vortkadar um þad

Allir þúja id heilsu

Öfundlega blessaður

þinn umu, Þessi þúja.